

ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Eνα βάρβαρο έθιμο

Της **ΚΟΡΥΝΑΣ ΜΑΝΤΑΓΑΡΗ**
k.mantagari@realnews.gr

Το έβδομο κατά σειρά βιβλίο του «πρώτην» του αστυνομικού ρεπορτάζ Πάνου Σόμπολου με τίτλο «Βεντέτες: Εγκλήματα βεντέτας στην Ελλάδα» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πατάκη και έρχεται να φωτίσει άγνωστες πτυχές αυτών των σκοτεινών εγκλημάτων, ενώ παράλληλα πραγματοποιεί μια ιστορική αναδρομή στην εξέλιξη της βεντέτας.

«Τα περιστατικά που αναφέρω στο βιβλίο μου είναι από την αρχή του περασμένου αιώνα μέχρι το τέλος της δεκαετίας του '90. Έχουν δει πάρα πολλά τα μάτια μου και προσπαθούσα πάντα να τα αντιμετωπίζω με ψυχραιμία. Μία από τις σημαντικότερες βεντέτες ήταν η σφαγή σε ένα χωριό της Κρήτης, όπου μέσα σε δύο ώρες είχαμε έξι νεκρούς και 15 τραυματίες, πολλοί από τους οποίους διαμελίστηκαν και έμειναν ανάπυροι για όλη τους τη ζωή. Ήταν ένα από τα συγκλονιστικά γεγονότα, γιατί χρησιμοποιήθηκαν και πιστόλια και άλλα όπλα, ακόμα και χειροβομβίδα που διαμέλισε κάποια από τα άτομα που βρίσκονταν εκεί», λέει ο Π. Σόμπολος, μιλώντας στη Realnews.

Μιλώντας για την καταγωγή του εθίμου, δίνει διαφωτιστικά στοιχεία για την πορεία του μέσα στους αιώνες. «Βεντέτα σημαίνει εκδίκηση. Είναι ιταλική λέξη και είναι ένα πανάρχαιο έθιμο. Η εκδίκηση αυτή εφαρμοζόταν από τα χρόνια που δεν υπήρχαν εισαγγελείς και δικαστές και ο καθένας έπαιρνε τον νόμο στα χέρια του. Είναι αυτό που έλεγε ο μωσαϊκός νόμος, "οφθαλμόν αντί οφθαλμού και οδόντα αντί οδόντος". Η βεντέτα υπάρχει από αρχαιοτάτων χρόνων και ως έθιμο διαιωνίζεται μέχρι και σήμερα. Βεντέτα έχουμε και σε άλλες χώρες της Μεσογείου, των Βαλκανίων και σε αραβικές χώρες. Στη χώρα μας η βεντέτα άνθισε περισσότερο στην Κρήτη και στη Μάνη και φυσικά είχαμε πάμπολλα περιστατικά και σε άλλες περιοχές της Ελλάδας. Ομως, με την πάροδο των χρόνων στην υπόλοιπη Ελλάδα έχει εκλείψει. Στη Μάνη, τα τελευταία χρόνια, φαίνεται ότι έχει εκλείψει. Υπάρχει ακόμα στην Κρήτη και φοβάμαι ότι θα αργήσει πολύ να ξεπεραστεί, γιατί υπάρχει το μέγα πρόβλημα της οπλοκατοχής και της οπλοφορίας. Αν αυτό δεν μπορέσουν να το αποβάλουν, κυρίως οι κάτοικοι ορισμένων ορεινών περιοχών της Κρήτης, δεν πρόκειται να εκλείψει».

Ο καταξιωμένος δημοσιογράφος, ο οποίος, στη 45χρονη πορεία του στον χώρο, επέδρασε καταλυτικά στη διαμόρφωση του πλαισίου του αστυνομικού ρεπορτάζ, έχει τιμηθεί δύο φορές από το Ίδρυμα Μπότση, έχει βραβευθεί από την Ένωση Ευρωπαίων Δημοσιογράφων, ενώ έχει διατελέσει πρόεδρος της ΕΣΗΕΑ. Μέσα από τις σελίδες του νέου του βιβλίου, καταγράφει 30 και πλέον εγκλήματα διαιωνιζόμενης έχθρας που απασχόλησαν την κοινή γνώμη από το 1920 έως και το τέλος του 20ού αιώνα, σε πραγματικές υποθέσεις αντεκδίκησης, πολλές από τις οποίες είχαν συγκλονίσει το πανελλήνιο.

Ο σπουδαίος δημοσιογράφος επισημαίνει στην «R» την ανάγκη να ληφθεί πρωτοβουλία για τον τερματισμό του εθίμου. «Όπως αναφέρω και στο βιβλίο μου, η κυβέρνηση ετοιμή και η επόμενη θα πρέπει να κηρύξουν "σταυροφορία" κατά της βεντέτας και -σε συνεργασία με την Εκκλησία της Κρήτης- να μπορέσουν να εξαλείψουν σταδιακά αυτό το βάρβαρο έθιμο. Θα πρέπει να επισημάνω ότι έχουν αραιώσει πολύ

Ο έμπειρος και καταξιωμένος επί δεκαετίες αστυνομικός συντάκτης Πάνος Σόμπολος, στο έβδομο βιβλίο του με τίτλο «Βεντέτες: Εγκλήματα βεντέτας στην Ελλάδα», ρίχνει φως στο βαθιά ριζωμένο έθιμο της βεντέτας και μιλά για την έξαρση της εγκληματικότητας στις ημέρες μας

«Εύχομαι να καταλάβουν όλοι ότι η βεντέτα δεν οδηγεί πουθενά»

τα περιστατικά βεντέτας και στην Κρήτη και εύχομαι τελικά να καταλάβουν όλοι ότι δεν οδηγεί πουθενά να σκοτώνει ο ένας από τη μια οικογένεια και μετά να σκοτώνει ο άλλος από την άλλη οικογένεια και οι κρίκοι της αλυσίδας να συνεχίζονται με θανάτους ή σοβαρούς τραυματισμούς που επιφέρουν».

Γυναικοκτονίες και παιδική παραβατικότητα

Μετά τα βιβλία του «Μια ζωή ρεπορτάζ», «Τα εγκλήματα που συγκλόνισαν την Ελλάδα», «Τα τραγικά γεγονότα της τελευταίας 35ετίας», «Οι αστέρες του εγκληματικού πανθέου», το «Γυναίκες δολοφόνισσες» και το «Άμεση Δράση, παρακαλώ...», ο καταξιωμένος δημοσιογράφος δεν μπορεί να μην αναφερθεί στην έξαρση της εγκληματικότητας στις ημέρες μας.

«Εγκλήματα είχαμε πάντα, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και σε όλο τον κόσμο. Τελευταία στη χώρα μας έχουμε δύο κατηγορίες, που μας εντυπωσιάζουν δυσάρεστα. Η πρώτη είναι αυτή της ενδοοικογενειακής βίας, όπου έχουμε περισσότερες γυναικοκτονίες, όπως λέμε τις δολοφονίες των γυναικών. Η δεύτερη είναι η παιδική παραβατικότητα. Αυτά τα δύο προκαλούν ανησυχία στον κό-

σμο. Η ενδοοικογενειακή βία, κατά την προσωπική μου άποψη, υπήρχε και παλαιότερα. Υπήρχε ο τύραννος σύζυγος που έκανε ό,τι ήθελε στην οικογένεια, αυτός διάταζε, ήταν ο αφέντης του σπιτιού. Με την πάροδο των ετών, τα πράγματα έχουν αλλάξει και ο άνδρας και η γυναίκα είναι ίσοι. Ο ένας βοηθά τον άλλον, συμπληρώνει τον άλλον. Παλαιότερα δεν είχαμε τόσο μεγάλο αριθμό γυναικοκτονιών, τώρα αυξήθηκε ο αριθμός. Για την ενδοοικογενειακή βία είχαμε πολλά τέτοια κρούσματα, όμως τώρα καταγγέλλονται και αυτό είναι πολύ θετικό ότι ανοίγουν στόματα. Έχουμε υποχρέωση όλοι να τα καταγγέλλουμε, γιατί η ενδοοικογενειακή βία δεν είναι μόνο εις βάρος της γυναίκας, την πληρώνουν και τα παιδιά που βιώνουν τέτοιες βίαιες καταστάσεις. Έχουμε υποχρέωση να μιλάμε!

«Η βεντέτα ως εκδίκηση εφαρμοζόταν από τα χρόνια που δεν υπήρχαν εισαγγεληείς και δικαστές και ο καθένας έπαιρνε τον νόμο στα χέρια του», αναφέρει ο Π. Σόμπολος

Ο γείτονας που ακούει από το διπλανό διαμέρισμα ότι γίνεται ο χαμός από τον αφέντη άνδρα να πάρει την Αστυνομία να ενημερώσει. Δεν είναι αυτό που έλεγα παλιά "δεν γίνονται καρφί της Αστυνομίας". Αυτά ανήκουν στην εποχή του Εμφυλίου. Τώρα πάμε μπροστά ως κοινωνία. Έχουμε υποχρέωση να ενημερώνουμε αμέσως για ό,τι συμβαίνει, για να μη φτάνουμε στο έγκλημα. Αυτά είναι θέματα των εγκληματολόγων, των ψυχιάτρων των ειδικών, αλλά προσωπική μου άποψη είναι πως βρισκόμαστε σε μια μεταβατική περίοδο, που πλέον πάμε για την ισότητα των δύο φύλων και κάπο-

τε θα πρέπει να ξεχάσουμε τον αρχηγό της οικογένειας. Χρειάζεται σεβασμός και από τις δύο πλευρές και συνεννόηση για να προχωρήσει η οικογένεια. Η παιδική παραβατικότητα οφείλεται σε δύο παράγοντες: στην οικογένεια και στο διαδίκτυο. Τι αρχές δίνουν η μάνα και ο πατέρας στα παιδιά τους; Τα προσέχουν, ενδιαφέρονται όσο πρέπει γι' αυτά; Τώρα δου-

λεύουν και οι δύο γονείς και υπάρχει πρόβλημα, γιατί το παιδί αφήνεται στο κινητό, στο τάμπλετ και στην τηλεόραση. Πρέπει να υπάρχει σωστή επίβλεψη και στο τι βλέπει και στο πόσο χρόνο αφιερώνει σε αυτό. Δυστυχώς, αυτό που ζούμε δεν είναι οικονομική κρίση, αλλά κρίση αξιών».